

15 juni 1904.

Fra Nina Grieg!

Nieig mange Tak for det gylige Dør
Det var meg roh til stor Skuffelse
for jeg havde hørt haabt saa meget af
Mr. Og i fandt dog ikke loge der bort
Til en al opgave mi - Men men
Det var ikke - for den er vrikker ud af
kunst eller moral i det, og det blomst
ikke nu op givs Mr. - De fremstes for
men saa m. da jeg ikke kan komme
til at læse noget for hvilket nu han
jeg vurderer jeg følges alene saa nu
står nu ikke. — Fyren men
at få hvilken himmel vi ej vilde
have til saa sangens Område. Det
ville ja også give men et har en
gen. Det fandt jeg ikke har set blomst
af dit i nogen styrke - Et var saa
miserabelt at vi er dvs. ikke
et formel værdi. — Jeg tankte nu op
på saa flere at min fedhedan ikke
af hans Sang og saa tryghed jeg mig
heller ikke om hans Dom. Den er p
ingen særlig, hvilken Stern er
Mr. Samme. — Jeg ber min

inkognis stolt min fader min ja-
rn. For jeg har hem singet i alle
maanedene med ham og med et
aarsskillemanne med ham da
han endte for noen tid siden op-
holder sig i Amerika da jeg ikke var
hos dem til en uke med glemme-
tiden fra den høje Tid han jeg mai
hae stor forandringer. Da jeg havde til
hjem første gang viinde jeg med
et par hummer der jeg viste til
guds undervisning var jeg i Øster
Oppelset. — Det er fortalt
om mig af myop naadet til at
gaa til Østeren ved oppen område.
Men da han '82 var jeg hos en
af de fineste mænd der synger
og sanger og skal som en stor
hast i Stokholm sommer. Da
noen spurgte hvilke da jeg var
til, om jeg var af højdes om
hjem over hundre sommer da
saade han: for Graven kommer i
hjem fare alene til at sygne
Gud var min Ding al det i Øste-
ren der mig fortalte var mit

i sangmimer for jeg er en ikke
en Ton såd hør og bremmer
For din øre siden kom sygdom-
men ganske skævhed der har været
et halvt års lidelse og jeg
Tid da kom stemmen og den
jeg ved overrassing. Saa jeg
og al dømme alene hvilket var
de mindesager jeg også da hørte go
For alt andet i virken har væ-
ret hør og lær og jeg synes han al-
tid glemmer mit navn —
— Lærem mit at du var mig
nærammet for Operau, fordi Stem-
men ikke var god men jeg var vane,
mens jeg da havde forværlæs-
sen min. Høresynes jeg ar det
man var vane med altså al
for lov mit al synet den ret-
h som man måtte høre af.
Så kom man bælt hør ha
den fornemmelse igen men man
skal gøre nemlig lidelse
Og nu nu - sykkel og Torsdag

eller som du du maa gaa sig
skyldig i synes jeg maa langt
le spade inn.

Men hvert eneste ar er vi han
skrue det ut til at du din mig-
ske forstaaer ikke alting vi
trogen om min sygdom men
de skuer daa vinket ut til mig
og min Minne med at skrue i-
dag igjen var du den gleda ske
dine for din na ikke kva du
var gitt til ar mi pferd saa

det varig tilmen til-Turen
og Innsfossen med innstig
Dette er noga hundre
dager

Quarantener